

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

15 юли 2015 година*

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно участието на членове на Европейския парламент във фонд за допълнително пенсионно осигуряване — Отказ да бъде предоставен достъп — Изключение, свързано със защитата на личния живот и личната неприкосновеност — Член 8, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001 — Предаване на лични данни — Условия, свързани с необходимостта от предаване на личните данни и с опасността от засягане на законните интереси на съответното лице“

По дело T-115/13,

Gert-Jan Dennekamp, с местожителство в Giethoorn (Нидерландия), за когото се явяват О. Brouwer, Т. Oeyen и Е. Raedts, адвокати,

жалбоподател,

подпомаган от

Република Финландия, за която се явява Н. Lerro, в качеството на представител,

от

Кралство Швеция, представлявано първоначално от А. Falk, С. Meyer-Seitz, S. Johannesson и U. Persson, впоследствие от А. Falk, С. Meyer-Seitz, U. Persson, Е. Karlsson, L. Swedenborg, С. Hagerman и F. Sjövall, в качеството на представители,

и от

Европейски надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), за който се явяват А. Buchta и U. Kallenberg, в качеството на представители,

встъпили страни,

срещу

Европейски парламент, за който се явяват N. Lorenz и N. Görlitz, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

с предмет жалба за отмяна на Решение А(2012) 13180 на Парламента от 11 декември 2012 година, с което на жалбоподателя се отказва да се предостави достъп до документи относно участието на членове на Парламента във фонд за допълнително пенсионно осигуряване,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: А. Dittrich, председател, J. Schwarcz (докладчик) и V. Tomljenović, съдии,

секретар: L. Grzegorzcyk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 ноември 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

Факти в основата на спора

- 1 Жалбоподателят, г-н Gert-Jan Dennekamp, е журналист в Nederlandse Omroep Stichting (Нидерландска радио-телевизионна асоциация).
- 2 На 25 ноември 2005 г. жалбоподателят се обръща към Парламента въз основа на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) с искане за достъп до „всички документи“, които се отнасят до участието на членовете на Парламента във фонд за допълнително пенсионно осигуряване (наричано по-нататък „допълнително осигуряване“). Той получава достъп до докладна записка на генералния секретар до Бюрото на Парламента (наричано по-нататък „Бюрото“), до „Годишни счетоводни отчети и доклади за дейността“ за няколко години и до протокол от заседание на Бюрото. Впоследствие е закрыта преписката по жалбата до Европейския омбудсман, която жалбоподателят подава поради отказа да му бъде предоставен достъп до списъка с членовете на Парламента, имащи допълнително осигуряване.
- 3 С писмо от 20 октомври 2008 г. жалбоподателят подава искане за достъп до всички документи, в които е посочено кои членове на Парламента (наричани по-нататък „депутати“) имат допълнително осигуряване, до списъка с депутатите, които към 1 септември 2005 г. са имали допълнително осигуряване и до списъка с депутатите, в полза на които към датата на подаване на искането за достъп Парламентът е правил месечни вноски. С решение от 17 декември 2008 г. Парламентът отхвърля потвърдителното заявление за достъп до посочените документи.
- 4 С решение от 23 ноември 2011 г., Dennekamp/Парламент (T-82/09, EU:T:2011:688), Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението от 17 декември 2008 г. По същество Общият съд приема, че в искането си за достъп до документи жалбоподателят не е взел предвид установения в решение от 29 юни 2010 г., Комисия/Bavarian Lager (C-28/08 P, Сб., EU:C:2010:378, т. 63) принцип, съгласно който, ако искането на достъп до документи се отнася до лични данни, следва да бъде приложен изцяло Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30,

стр. 142). По-точно Общият съд приема, че жалбоподателят не е доказал необходимостта от предаване на лични данни, каквото е изискването на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 (решение Dennekamp/Парламент, посочено по-горе, EU:T:2011:688, т. 31—35).

- 5 С писмо от 10 септември 2012 г. жалбоподателят иска председателят на Парламента да му предостави достъп до четири категории документи: всички документи, от които е видно кои от настоящите депутати имат допълнително осигуряване; поименния списък с депутатите, които имат допълнително осигуряване след септември 2005 г.; поименния списък с депутатите, които понастоящем имат допълнително осигуряване и в полза на които Парламентът прави месечни вноски; всички документи, отнасящи се до финансовото положение на режима на допълнително осигуряване, считано от 2009 г. (наричано по-нататък „първоначалното искане“).
- 6 В първоначалното искане жалбоподателят посочва, от една страна, че има обективна необходимост по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 от предаване на личните данни, и от друга страна, че няма опасност разкриването на тези данни да засегне законните интереси на съответните лица.
- 7 Като се позовава на признатия от Регламент № 1049/2001 голям обществен интерес от прозрачност, жалбоподателят изтъква по отношение на необходимостта от предаване на личните данни, че обществеността има нужда да бъде по-добре информирана за начина на вземане на решения, с оглед на което би могло да се предприеме обсъждане в пресата. Той подчертава, че в случая от голямо значение за европейските граждани е да знаят кои депутати имат личен интерес в сферата на допълнително осигуряване, основно предвид обстоятелствата, че Парламентът изплаща две трети от вноските на имащите допълнително осигуряване депутати, че многократно той е покривал дефицита по това осигуряване и че е поел задължение да обезщети всички загуби, които биха възникнали за допълнителното осигуряване, запазвайки по този начин придобитото право на пенсия на имащите допълнително осигуряване депутати, което според жалбоподателя предполага значително използване на обществени средства.
- 8 Относно липсата на каквото и да е засягане на законните интереси на депутатите жалбоподателят счита, че е трудно да се предположи какво би било засягането от разкриването на имената на депутатите с допълнително осигуряване, тъй като те биха продължили да се ползват от него и по този начин частните им инвестиции няма да бъдат разкрити. Ако се приеме, че разкриването на имената на депутатите с допълнително осигуряване би засегнало техните частни интереси, жалбоподателят счита, че това няма да бъдат частни законни интереси, тъй като, доколкото схемата на допълнително осигуряване е утвърдена от депутати в полза на депутати, влияе се от тях и изплаща обезщетения, които са финансирани с обществени средства, подобни частни интереси не би следвало да се разглеждат по начина, по който се разглеждат интересите, свързани с частния характер на вноските в обикновена пенсионна схема. Според жалбоподателя отрицателната реакция на обществеността спрямо участието на някои депутати в допълнителното осигуряване не може да се счита за засягане на правото на частен живот, избягването на което е цел на Регламент № 1049/2001.
- 9 Накрая, в първоначалното си искане, след като се позовава на Хартата на основните права на Европейския съюз и на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), жалбоподателят твърди, че искането му има за цел не да се намесва в дома или семейния живот на депутатите, а да породи обществено обсъждане относно упражняването на публичната функция, в което на европейския гражданин трябва да бъде позволено да участва.
- 10 С писмо от 17 октомври 2012 г. генералният секретар на Парламента отказва да предостави достъп до първите три категории документи с довода, че става дума за документи с лични данни, по отношение на които член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 изисква получателят да удостовери необходимостта от предаване на данните и да не са налице основания да се

предполага, че това предаване би могло да засегне легитимните интереси на съответните лица. Генералният секретар обаче посочва, че с позоваването изключително на обществения интерес от прозрачност жалбоподателят не е доказал необходимостта от предаване на разглежданите данни. По-нататък той приема, че не е необходимо да се разглежда дали съществува опасност от засягане на законните интереси на депутатите. Накрая, по отношение на поисканата от жалбоподателя четвърта категория документи генералният секретар определя документите, които се отнасят до финансовото положение на схемата на допълнително осигуряване, считано от 2009 г., и посочва номерата, под които тези документи биха могли да се открият на сайта на Парламента в интернет.

- 11 С писмо от 8 ноември 2012 г., в изпълнение на член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, жалбоподателят подава потвърдително заявление за достъп до посочените в точка 5 по-горе първи три категории документи (наричано по-нататък „потвърдително заявление“). Жалбоподателят набляга на причините, поради които в случая счита за необходимо предаването на личните данни, основавайки се на правото на достъп до информация и правото на свобода на изразяване. Той подчертава, че Парламентът не е претеглил необходимостта от предаване на тези данни спрямо правото на зачитане на личния живот на съответните депутати, както и че не било обяснено по какъв начин поисканият достъп конкретно може да засегне техния личен живот. По-нататък жалбоподателят обяснява подробно, от една страна, в какво се състои необходимостта от разкриване на поисканите документи, а именно да се направи репортаж за начина на разходване на обществените средства, за възможното отражение на частните интереси върху гласуването на депутатите и функционирането на механизмите за контрол, и от друга страна, той обяснява защо възможните частни интереси на депутатите, за които се отнасят поисканите документи, не могат да имат предимство пред свободата на изразяване и интереса на обществеността да научи как се разходват обществените средства и какви са приетите политически решения.
- 12 С Решение А(2012) 13180 от 11 декември 2012 г. Парламентът отхвърля потвърдителното заявление (наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 13 В обжалваното решение Парламентът обосновава отказа да предостави достъп до поисканите документи с изключение, което извежда от предвидената в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 опасност от засягане на частния живот и личната неприкосновеност, тъй като тези документи съдържали лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, чието разкриване би противоречало на този регламент, който трябва да се прилага изцяло, ако поисканите документи съдържат подобни данни.
- 14 Що се отнася до необходимостта, предвидена като условие в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, първо, в обжалваното решение Парламентът приема, че тя следва да се тълкува ограничително като всяко друго изключение от основно право. Второ, според него жалбоподателят много точно е посочил какви са намеренията му относно разглежданите лични данни, но неговите доводи не доказват необходимост за тяхното предоставяне. Всъщност Парламентът счита, че в контекста на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 приемането на довода за обществения и медийния интерес от упражняването на контрол над обществените разходи би довело до разкриването на лични данни отвъд всяка разумна граница и би противоречало на правилата за тяхната защита. По-точно Парламентът отбелязва, че жалбоподателят не доказва наличието на връзка между своите намерения и конкретните данни, до които иска да получи достъп. Не било обаче нито необходимо, нито пропорционално да се искат имената на всички депутати, имащи допълнително осигуряване, тъй като решенията за него се вземали от Бюрото. Трето, според Парламента опасността от конфликт на интереси е присъща за всеки парламент, който поначало взема решения относно възнаградението на своите членове, което обстоятелство само по себе си не може да оправдае разкриването на лични данни. Четвърто, според Парламента член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 трябва да се тълкува по начин, който да осигури рационалното и полезно действие на този регламент,

така че неговото прилагане да не води до обезсмислянето му, както би станало, ако, подобно на разглеждания случай, предаването на лични данни има за цел единствено те да бъдат незабавно разкрити пред обществеността. Тъй като обаче прилагането на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 предполага доказване на необходимостта личните данни да бъдат предадени на заявителя, то преследваната от жалбоподателя цел би позволила на лица, които не доказват подобна необходимост, да получат достъп до тези данни в противоречие с правилото, установено в решение Комисия/Bavarian Lager, точка 4 по-горе (EU:C:2010:378, т. 63).

- 15 Що се отнася до претеглянето на необходимостта от предаване на разглежданите лични данни и законните интереси на съответните лица, Парламентът счита, че с оглед на Регламент № 45/2001 последните имат предимство, тъй като предаването не би било пропорционално. Първо, Парламентът приема, че законните интереси на даден депутат са по-стеснени от тези на обикновено частно лице без обществена ангажираност, поради което степента на защита на данните за тях е по-слаба. Второ, все пак според Парламента общественото финансиране на допълнителното осигуряване не означава, че личните данни на депутатите не са защитавани или че те нямат законни интереси, които да противопоставят на разкриването на тези данни. Във връзка с това Парламентът посочва, че следва да се прави разлика между данните, отнасящи се до областта на обществена дейност, спрямо които се прилага по-слаба защита, и тези, които се отнасят до частната дейност, за които защитата се осъществява посредством понятието за законни интереси. Според Парламента разглежданите в случая лични данни се отнасят до частната дейност на депутатите и по отношение на тяхното съдържание има законен интерес от защита. Ставало дума за данни относно личното финансово състояние на съответните депутати, а именно вноските в рамките на пенсионна схема и произтичащите от това пенсионни права, които са въпроси от частен характер. Парламентът потвърждава, че мандатът на депутатите е *condition sine qua non* за получаването на достъп до схемата на допълнително осигуряване, но правото на получаване на пенсията възниква едва след края на мандата, като личните вноски за значителни. Трето, Парламентът твърди, че ако финансирането с обществени средства е достатъчно, за да се отхвърли личният характер на данните, това трябва да важи и за всички други служители в публичната администрация. Четвърто, по отношение на претеглянето на интересите Парламентът приема, че по отношение по-конкретно на общия характер на общественения и медийния интерес към личното положение на депутатите, би било непропорционално да се разкриват поисканите данни, освен ако не се приеме да бъде предоставян достъп до всички свързани с обществени разходи лични данни на депутатите или дори на всеки обществен служител. Според Парламента подобен подход би обезсмислил напълно член 16 ДФЕС, при положение че за постигането на своите цели жалбоподателят е могъл да поиска само обобщените стойности, които се отнасят до финансовото положение на схемата на допълнително осигуряване. Пето, Парламентът отбелязва, че има по-подходящи мерки за постигането на преследваните от жалбоподателя цели, което би осигурило достатъчен контрол на обществените разходи и би информирало обществеността.

Производство и искания на страните

- 16 На 22 февруари 2013 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 17 С актове, подадени съответно на 29 и 30 май и на 11 юни 2013 г., Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), Кралство Швеция и Република Финландия искат да встъпят в подкрепа на исканията на жалбоподателя.
- 18 С определения на председателя на втори състав на Общия съд от 11 септември 2013 г., от една страна, ЕНОЗД и от друга страна, Република Финландия и Кралство Швеция са допуснати да встъпят в производството.

- 19 Поради промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в пети състав, на който впоследствие е разпределено делото.
- 20 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
  - да осъди Парламента да заплати съдебните разноски, включително направените от встъпилите страни.
- 21 Република Финландия, Кралство Швеция и ЕНОЗД искат от Общия съд да уважи направените от жалбоподателя искания и съответно да отмени обжалваното решение.
- 22 Парламентът иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата като неоснователна,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 23 С процесуално-организационно действие Общият съд поставя въпрос на главните страни. Страните отговарят с писма, постъпили на 16 октомври 2014 г. за Парламента и на 17 октомври 2014 г. за жалбоподателя.
- 24 След заседанието до Парламента са отправени редица писмени въпроси, отговорът на които постъпва на 7 януари 2015 г. в секретариата на Общия съд. Жалбоподателят представя своето становище по дадения от Парламента отговор. Устната фаза на производството приключва на 2 февруари 2015 г.

От правна страна

1. По обхвата на спора

- 25 В своя отговор на процесуално-организационното действие жалбоподателят посочва, че 64 депутати с допълнително осигуряване са се противопоставили на измененията в схемата на допълнително осигуряване, направени от Бюрото на заседанията му от 9 март и 1 април 2009 г., като са подали жалба до Общия съд, отхвърлена с определение от 15 декември 2010 г., *Albertini* и др. и *Donnelly/Парламент* (T-219/09 и T-326/09, Сб., EU:T:2010:519).
- 26 Освен това друг депутат с допълнително осигуряване също подава жалба до Общия съд срещу отказа на Парламента доброволната му допълнителна пенсия да му бъде предоставена под формата на фиксирана сума (решение от 18 октомври 2011 г., *Purvis/Парламент*, T-439/09, Сб., EU:T:2011:600).
- 27 Поради това следва да се посочи, че имената на 65 депутати с допълнително осигуряване са били публично оповестени на датите, на които Общият съд се е произнесъл в трите производства, посочени в точки 25 и 26 по-горе, тоест преди да бъде подадена настоящата жалба.
- 28 С оглед на това настоящата жалба е лишена от предмет (вж. в този смисъл определение от 11 декември 2006 г., *Weber/Комисия*, T-290/05, EU:T:2006:381, т. 42).
- 29 Следователно не е необходимо произнасяне по отношение на тази страна от спора.

2. По основателността на жалбата

- 30 За да оспори обжалваното решение, жалбоподателят повдига две основания. Първото е изведено от нарушението на член 11 и член 42 от Хартата на основните права и от допуснатата правна грешка при прилагането на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001. Второто основание е изведено от липсата на мотиви.

По първото основание, изведено от нарушението на член 11 и член 42 от Хартата на основните права и от допуснатата правна грешка при прилагането на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001

- 31 В първата част на основанието, като се позовава на правото на информация на европейските граждани, жалбоподателят твърди, че с потвърдителното заявление е представил в съответствие с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 правомерни и изрични мотиви за необходимостта от предаване на съдържащите се в поисканите документи лични данни. Във втората част на основанието жалбоподателят твърди, че при претеглянето на интересите депутатите нямат законен интерес от защитата на техния личен живот по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001.
- 32 Първата част от основанието се състои от четири оплаквания, с които жалбоподателят счита: първо, че е доказал необходимостта от предаване на личните данни, което представлява предвиден в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 критерий, получил тълкуване с оглед на решения Комисия/Bavarian Lager, точка 4 по-горе (EU:C:2010:378, т. 63) и Dennekamp/Парламент, точка 4 по-горе (EU:T:2011:688, т. 31—35); второ, че критерият за необходимост не трябва да се тълкува ограничително; трето, че изрично е направил връзка между преследваната с неговото искане цел и необходимостта от разкриване на всички предадени имена, което е най-подходящото средство за постигането на тази цел, и четвърто, че обжалваното решение не отчита в достатъчна степен структурата и целта на Регламент № 1049/2001.
- 33 Втората част на основанието се състои от три оплаквания. Първо, жалбоподателят твърди, че депутатите нямат законен интерес от защитата на техния личен живот по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, тъй като излагат на значителна обществена проверка своето поведение. Второ, според него в обжалваното решение Парламентът не е обяснил как разкриването на поисканите документи засяга законните интереси на депутатите. С третото оплакване той приема, че макар Парламентът основателно да счита поисканата информация за отнасяща се към частната дейност на депутатите, това не е достатъчно тя да бъде защитена в качеството на законен интерес по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, който изисква претегляне на наличните интереси.
- 34 Най-напред следва да се разгледат условията, с оглед на които предаването на лични данни е допустимо по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, като се даде отговор по-конкретно на второто и четвъртото оплакване от първата част на основанието, с които се оспорва начинът, по който Парламентът е приложил Регламент № 1049/2001 във връзка с Регламент № 45/2001. По-нататък следва да се определи дали Парламентът е преценил правилно изложените от жалбоподателя доводи относно необходимостта от предаването на личните данни, като се даде отговор на първото и третото оплакване от първата част на основанието. Накрая следва да се разгледа дали Парламентът е претеглил правилно законните интереси на депутатите спрямо защитата на личния живот и интереса от предаване на личните данни, като се даде отговор на трите оплаквания от втората част на основанието, които се припокриват до голяма степен.

По прилагането на Регламент № 1049/2001 във връзка с Регламент № 45/2001 и по тълкуването на условията за прилагане на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001

- 35 В самото начало следва да се припомни, че по силата на член 15, параграф 3 ДФЕС всеки гражданин на Европейския съюз, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, има право на достъп до документите на институциите на Съюза при спазване на принципите и условията, определени в съответствие с процедурата, посочена в член 294 ДФЕС (вж. решение от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, Сб., EU:C:2014:112, т. 61 и цитираната съдебна практика). Съгласно съображение 1 от Регламент № 1049/2001 последният се вписва в желанието, изразеното в установения с Договора от Амстердам член 1, втора алинея ДЕС, за отбелязване на нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите в Европа, в който решенията се вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и колкото е възможно най-близо до гражданите. Както напомня съображение 2 от посочения регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с техния демократичен характер (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, Сб., EU:C:2008:374, т. 34 и от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, Сб., EU:C:2011:496, т. 72).
- 36 С оглед на това, както се посочва в съображение 4 и в член 1 от Регламент № 1049/2001, целта на този регламент е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документите на институциите (решения Швеция и Turco/Съвет, т. 35 по-горе, EU:C:2008:374, т. 33 и Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 73).
- 37 За това право на достъп безспорно съществуват определени ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-конкретно и в съответствие със съображение 11 от посочения регламент последният предвижда в член 4 режим на изключения, съгласно който институциите могат да откажат достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някои от защитените с този член интереси (решение Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 74).
- 38 Тъй като се отклоняват от принципа за възможно най-широк публичен достъп до документите, тези изключения обаче следва да се тълкуват и прилагат ограничително (решения Швеция и Turco/Съвет, т. 35 по-горе, EU:C:2008:374, т. 36 и Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 75).
- 39 В този смисъл, когато съответната институция реши да откаже достъп до документ, чието предоставяне е било поискано, тя по принцип трябва да обясни по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тази институция се позовава (решение Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 76). Освен това рискът от такова засягане трябва да е разумно предвидим, а не чисто хипотетичен (решения Швеция и Turco/Съвет, т. 35 по-горе, EU:C:2008:374, т. 43 и Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 76).
- 40 Следва да се припомни също така, че съгласно съдебната практика при разглеждането на отношението между Регламент № 1049/2001 и Регламент № 45/2001, с цел прилагане на предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изключение, а именно защитата на личния живот и личната неприкосновеност, трябва да се има предвид, че тези регламенти имат различни цели. Първият цели да осигури възможно най-голяма прозрачност на процеса на вземане на решения от органите на публична власт, както и на информацията, на която се основават техните решения. Следователно той има за цел в най-голяма степен да улесни упражняването на правото на достъп до документите, както и да насърчи добрите административни практики. Вторият регламент има за цел да осигури защитата на свободите и

на основните права на физическите лица, и по-специално на техния личен живот, при обработката на лични данни (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 49 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 23).

- 41 Тъй като Регламент № 45/2001 и Регламент № 1049/2001 не съдържат разпоредби, които да предвиждат изрично предимството на единия регламент над другия, по принцип следва да се осигури тяхното пълно прилагане (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 56 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 24).
- 42 Член 4, параграф 1, буква б), от Регламент № 1049/2001, на който Парламентът основава отказа си в обжалваното решение да предостави достъп до поисканите документи, предвижда, че „[и]нституциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на [...] частния живот и личната неприкосновеност, и по-специално в съответствие със законодателството на [Съюза] относно защитата на личните данни“. Съгласно съдебната практика става дума за разпоредба, която е неделима и изисква евентуалното засягане на личния живот и на личната неприкосновеност да се разглежда и преценява винаги в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на лични данни, и по-специално с Регламент № 45/2001. Така, посочената разпоредба установява специфичен засилен режим на защита на лице, чиито лични данни евентуално биха могли да бъдат предоставени на обществеността (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 59 и 60, и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 25).
- 43 Когато дадено искане се основава на Регламент № 1049/2001 и цели получаването на достъп до документи с лични данни, разпоредбите на Регламент № 45/2001, включително член 8 от него, са напълно приложими (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 63 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 26).
- 44 С оглед на тези съображения трябва да бъдат разгледани доводите на жалбоподателя, които са подкрепени от Република Финландия, Кралство Швеция и ЕНОЗД.
- 45 Според жалбоподателя обжалваното решение не взема в достатъчна степен под внимание структурата и целта на Регламент № 1049/2001, а именно необходимостта от подобряване на отговорността и правомерността на обществения процес на вземане на решения чрез неговото приближаване до гражданите посредством въвеждането на прозрачност. Не би могло при прилагането на решение Комисия/Bavarian Lager, точка 4 по-горе (EU:C:2010:378), Регламент № 1049/2001 да бъде лишен от неговото полезно действие, като съответните разпоредби се тълкуват по начин, който предполага правомерното разкриване да не може никога да има за цел цялостно разкриване пред обществеността. Освен това подобен резултат няма да отчита условията, с оглед на които Европейският съд по правата на човека приема, че интересът на обществеността от получаване на информация надделява над правото на зачитане на личния живот на обществените деятели, по-специално когато в репортажа се разглеждат обстоятелства, които биха допринесли в демократичното общество за дебата относно тези лица при осъществяването на техните официални функции. Жалбоподателят счита, че Парламентът нарушава член 11 от Хартата на основните права с оглед на член 10 от ЕКПЧ, приемайки в обжалваното решение, че би било в противоречие с целта на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, ако разкриването пред обществеността на данните представлява правомерна цел.
- 46 В своята реплика жалбоподателят твърди, че предвиденият в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 критерий за необходимост не трябва да се тълкува ограничително, тъй като това ще доведе до разширено тълкуване на изключение от основното право на достъп до документи, до неправомерно ограничаване на това право и до противоречие със съдебната практика на Съюза.

- 47 Виждането на жалбоподателя се основава на идеята, че прилагането на Регламент № 1049/2001 във връзка с Регламент № 45/2001 в съответствие с решение Комисия/Bavarian Lager, точка 4 по-горе (EU:C:2010:378), не трябва да води до пълно неутрализиране на разпоредбите на Регламент № 1049/2001, а оттук и на основното право на достъп до документи на институциите на Съюза, с което разполагат европейските граждани. Впрочем в своето изявление при встъпване Република Финландия посочва, че трябва да бъдат приложени базовото съдържание и основните принципи на двата регламента, за да може приложението на единия да бъде последователно и съвместимо с това на другия. Сред тези принципи тя счита, че следва да се има предвид по-конкретно установеното в Регламент № 1049/2001 правило за липсата на обосновка на исканията за достъп до документи. Във връзка с това предвиденото в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 понятие за необходимост от предаването на лични данни не следва да се тълкува ограничително, което би стеснило или премахнало всяка възможност за достъп до документи, когато искането е основано на обществен интерес, какъвто е правото на информация.
- 48 За да се даде отговор на тези доводи, целящи установяването на равновесие между произтичащото от Регламент № 1049/2001 право на достъп до документи, с които институциите разполагат, и задължението за предаване от тези институции на лични данни, произтичащо от Регламент № 45/2001, следва да се уточни взаимовръзката между установените с двата регламента правила.
- 49 На първо място, следва да се припомни, че при подадено искане за достъп на документи Регламент № 45/2001 е приложим само когато сезираната институция отказва да предостави достъп на заявителя до документите, позовавайки се на предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изключение. Съгласно тази разпоредба евентуалното засягане на личния живот и личната неприкосновеност трябва да се разгледа и прецени в съответствие със законодателството на Съюза, отнасящо се до защитата на личните данни, и по-специално Регламент № 45/2001 (вж. в този смисъл решение Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 59).
- 50 Когато поисканите документи съдържат лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, институцията е длъжна поначало да осигури пълното прилагане на двата регламента по отношение на искането за достъп (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 56 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 24). Въпреки това следва да се отбележи, че Регламент № 45/2001 въвежда специфичен и засилен режим на защита на лице, чиито лични данни биха могли да се предоставят на обществеността, както и че при разглеждането на искането за предоставяне на достъп неговите разпоредби, включително член 8, са изцяло приложими (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 60 и 63, и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 25 и 26). Впрочем, разгледани като цяло съображения 7 и 14 от Регламент № 45/2001 сочат, че неговите разпоредби са императивни и се прилагат по отношение на всяко разглеждане на лични данни от страна на институциите на Съюза независимо от неговия контекст.
- 51 По този начин, ако уважаването на искане за предоставяне на достъп до документи може да има за последица разкриването на лични данни, сезираната институция трябва да приложи всички разпоредби на Регламент № 45/2001, при това без вписаните в Регламент № 1049/2001 различни правила и принципи да водят до ограничаване на цялостната защита, която е предоставена за тези данни. Съгласно съображение 12 от Регламент № 45/2001 този принцип на действие на институциите произтича от значението на правото, което е признато на засегнатите лица да се защитят при разглеждането на такива данни.
- 52 Действително, както подчертават жалбоподателят и Република Финландия, в такъв общ контекст правото на достъп до документи не се обуславя по силата на член 6, параграф 1 от Регламент № 1049/2001 от доводите на заявителя за наличие на интерес от разкриването на

съответните документи. В случая става дума за конкретно изражение на принципите на откритост и на прозрачност, които трябва да са движещи в действията на институциите на Съюза, както и изражение на техния демократичен характер.

- 53 Следва обаче да се констатира, че задължавайки институциите да проучват опасността от засягане на защитата на личния живот и личната неприкосновеност чрез Регламент № 45/2001 и ограниченията, които по-специално с член 8, буква б) той налага на обработката на личните данни, член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изисква косвено от заявителя да докаже с един или повече правомерни и изрични мотиви необходимостта да бъдат предадени личните данни, съдържащи се в документите, до които той иска да получи достъп (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 78 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30).
- 54 Така член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 изисква сезираната институция на първо време да прецени необходимия и следователно пропорционален характер на предаването на лични данни с оглед на преследваната от заявителя цел (вж. в този смисъл решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 34). Същият член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 задължава сезираната институция да разгледа на следващо място дали предаването на личните данни може да засегне законните интереси на съответните лица, като определи в хода на този анализ доколко преследваната от заявителя цел може да доведе до такава последица (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 78 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30). По този начин институцията ще трябва да провери обосновката на заявителя, която се отнася до предаването на личните данни, а следователно и до достъпа до документите.
- 55 По-нататък, прилагането на вписаното в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 условие за необходимост от предаването на личните данни води до признаването на съществуващо изключение от правилото на член 6, параграф 1 от Регламент № 1049/2001. Тази последица е оправдана с оглед на полезното действие, което следва да се признае на разпоредбите на Регламент № 45/2001, тъй като разрешение, различно от анализа на необходимостта от предаване на личните данни, би довело по необходимост до неприлагането на член 8, буква б) от този регламент, предвид целта, която заявителят на достъпа до документите преследва.
- 56 На второ място, следва особено да се вземат под внимание съществените характеристики на предоставената с Регламент № 45/2001 защита на физическите лица с оглед на обработката на техните лични данни, тъй като прилагането на предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изключение от правото на достъп предполага изцяло да бъде приложен Регламент № 45/2001, в член 1 от който е уточнено, че има за предмет по-специално защитата на основните права и свободи на физическите лица, и по-точно на техния личен живот.
- 57 В член 5 от глава II, раздел 2 на Регламент № 45/2001 са уточнени основанията, с оглед на които обработването на лични данни се счита за законосъобразно. Членове 7, 8 и 9 от Регламент № 45/2001 определят условията за: предаване на лични данни съответно вътрешно или между институции или органи на Съюза; предаване на получатели, които са различни от институции и органи на Съюза и спрямо които се прилагат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), и предаване на лични данни на получатели, които са различни от институции и органи на Съюза и спрямо които не се прилагат разпоредбите на Директива 95/46.

- 58 Макар никой от членове 7, 8 и 9 от Регламент № 45/2001 да не въвежда съдържащ изключения принцип, всеки от тях ограничава именно възможностите за предаване на лични данни, като ги обвързва със строги условия, несъобразяването с които води до недопускане на предаването. Сред тези условия при всички случаи е необходимостта предаването да се осъществи с оглед на различни по своето естество цели.
- 59 Съгласно съображение 5 обаче Регламент № 45/2001 има за цел да предостави на лицата, определени като заинтересовани, законно приложими права и да определи свързаните с обработката на данни задължения на контролните органи в рамките на институциите и органите на Съюза. За постигането на тази цел условията, предвидени по отношение на възможността институция или орган на Съюза да предава лични данни, трябва да се тълкуват ограничително, така че да не се поставят в опасност признатите от Регламент № 45/2001 права на тези лица в качеството им на основни права съгласно съображение 12. По този начин спазването на условието за необходимост предполага да се докаже, че сред възможните останали мерки предаването на лични данни е най-подходящата мярка за постигане на преследваната от заявителя цел и тя е също така пропорционална, което задължава в това отношение заявителя да изложи правомерни и изрични мотиви (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 78 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30 и 34).
- 60 Противно на доводите на жалбоподателя, така изтълкуваното изискване за необходимост в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 не може да се разглежда като разширително тълкуване на съществуващо изключение от основното право на достъп до документи, което в противоречие със съдебната практика на Съюза би могло да доведе до неправомерно ограничаване на това право. Подобно тълкуване не води до създаване на „категориално“ изключение в полза на личните данни от принципа на достъп до документи, а примирява двете основни права, които се противопоставят, когато искане за достъп до документи се отнася до защитени с Регламент № 45/2001 лични данни, видно от точки 56—59 по-горе. При разграничаването на разпоредбите, осигуряващи тези противопоставящи се права, правото на достъп до документи също е запазено, тъй като задължителното прилагане, както е в разглеждания случай, на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 изисква най-напред от заявителя да докаже необходимостта да му бъдат предадени личните данни, тоест да докаже, че става дума за най-подходящата пропорционална мярка за постигане на преследваната от него цел (вж. в този смисъл решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 34), и на следващо място води до разглеждането от институцията доколко предаването на лични данни може да засегне законните интереси на засегнатите лица с оглед на преследваната от заявителя цел (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 78 и Dennekamp/Парламент, точка 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30). Поради това ограничителното тълкуване на предвидените в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 условия изобщо не води до въвеждането на изключение, което би попречило общо на всякакъв достъп до документите, съдържащи лични данни.
- 61 Въпреки това ограничителното тълкуване на предвиденото в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 условие за необходимост не означава, че не би могла да се вземе под внимание една обща обосновка за предаването на лични данни, каквото е правото на обществеността да бъде информирана за поведението на депутатите при осъществяване на техните функции. В действителност, видно от точка 54 по-горе, общата формулировка на обосновката за предаването няма пряко отношение към въпроса дали предаването е необходимо за постигане на преследваната от заявителя цел.
- 62 Действително, както посочва Парламентът, разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 не предвиждат да бъде претеглян общественият интерес относно личния живот и личната неприкосновеност на лицето с някакъв по-висш обществен интерес. Въпреки това, с изключение на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 45/2001,

предвиждащ личните данни да не бъдат обработвани по начин, който е несъвместим с целите, за които тези данни се събират, в този регламент няма разпоредба, която да ограничава обхвата на изложената от заявителя възможна обосновката във връзка с поисканото предаване. За него няма пречка да изложи обща обосновка, както е в дадения случай, изразяваща се в правото на обществеността да бъде информирана.

- 63 Макар изключението от предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 право на достъп до документи да задължава институциите чрез Регламент № 45/2001, и по-конкретно член 8, буква б) от него, да анализират опасността от засягане на защитата на личния живот и личната неприкосновеност, то следва да бъде прилагано по начин, който да позволява постигането на полезно действие на останалите разпоредби от Регламент № 1049/2001. Не е такъв случаят, ако институция, която е сезирана с искане за достъп до документи, съдържащи лични данни, може да забрани на основание член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 на заявителя да обосновава предаването на исканите данни с преследването на обща цел, която, както в дадения случай, е правото на обществеността да бъде информирана.
- 64 Следователно не може да се твърди, че изложената от жалбоподателя обща обосновка за предаването на лични данни, целяща да докаже условието за необходимост по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, означава ново въвеждане на критерия за по-висш обществен интерес по смисъла на Регламент № 1049/2001.
- 65 На трето място, въпреки констатацията в точка 51 по-горе следва да се отхвърли доводът на Парламента, че условието за необходимост по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 трябва да се тълкува ограничително, още повече че в случая жалбоподателят си е поставил изрично за цел само да съобщи непосредствено на обществеността получените от него лични данни, което би представлявало явна намеса в правото на защита на тези данни. Според Парламента предназначението на Регламент № 45/2001 не е да допуска разкриването на лични данни *erga omnes*.
- 66 Всъщност жалбоподателят е изразил желание да съобщи на обществеността личните данни, които иска да му бъдат предоставени. При все това следва да се припомни правният контекст, в който се вписва прилагането на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001. Както бе пояснено в точки 49 и 50 по-горе, разпоредбите на Регламент № 45/2001 са изцяло приложими, тъй като в съответствие с Регламент № 1049/2001 е подадено искане за получаване на достъп до документи, с които разполага Парламентът, при което му е било предявено изведеното от член 4, параграф 1, буква б) от същия регламент изключение.
- 67 Дори в този контекст искането за достъп до документи има за предмет и последица, ако бъде уважено, исканите документи да бъдат разкрити, което съгласно член 2, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 предполага институцията или сезираният орган да направят тези документи достъпни за обществеността. Не може да става и дума обаче установените от Регламент № 45/2001 условия относно предаването на лични данни, и по-специално тези, които са предвидени в член 8, буква б), да се тълкуват по начин, съгласно който прилагането на някое от тях би имало за последица достъпът до документи с лични данни да бъде предоставен поначало само на заявителя и отказан на обществеността, което би направило невъзможно прилагането на Регламент № 1049/2001. След като лицето, поискало достъп до документи с лични данни, е доказало необходимостта от тяхното предаване и според сезираната институция няма основания да се предполага, че това предаване би могло да засегне законните интереси на съответните лица, данните биха могли да бъдат предадени, при условие че не е приложимо никое от предвидените в Регламент № 1049/2001 изключения, освен това, което се извежда от накърняването на защитата на личния живот и личната неприкосновеност, така че документът или документите с лични данни ще могат да бъдат разкрити и следователно предоставени на обществеността.

68 От точки 49—67 по-горе следва, че предвиденият в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 критерий за необходимост трябва да бъде тълкуван ограничително, че условието за необходимост от предаване на лични данни предполага разглеждане на необходимостта от страна на сезираната институция или орган с оглед на преследваната от заявителя цел, което ограничава обхвата на правилото за липсата на обосновка на искането за достъп, че изтъкнатата от заявителя обосновка на необходимостта от предаване на тези данни може да бъде обща и че Регламент № 1049/2001 не трябва да бъде лишаван от полезното му действие чрез тълкуване на приложимите разпоредби, съгласно което правомерното разкриване не може изобщо да има за цел пълното разкриване пред обществеността.

По преценяването на обосновката за необходимостта от предаване на личните данни

69 По същество жалбоподателят счита, че е доказал необходимостта от предаване на личните данни — както е предвидено съгласно критерия на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, предвид тълкуването, изложено в решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе (EU:C:2010:378, т. 63), и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе (EU:T:2011:688, т. 31—35) — и обвързва изрично преследваната чрез неговото искане цел с необходимостта да бъдат разкрити всички поискани имена.

70 За да се даде отговор на оплакванията на жалбоподателя, най-напред следва да се изложи обосновката на необходимостта от предаване на разглежданите лични данни, която е изложена в хода на административното производство, както и преценката на Парламента по този въпрос в обжалваното решение, след което Общият съд следва да направи преценка с оглед на изложените пред него доводи.

– Преценка на Парламента в обжалваното решение за необходимостта от предаване на личните данни

71 Следва да се посочи, че по отношение на необходимостта от предаване на личните данни в първоначалното искане се изтъква необходимостта обществеността да бъде запозната по-добре с начина на вземане на решения и с обстоятелството, че във връзка с това може да се организира обсъждане чрез репортажи в пресата. В случая за европейските граждани би било от най-голямо значение да се запознаят кои от депутатите имат личен интерес от допълнителното осигуряване, относно управлението на което те следва да приемат решения.

72 В потвърдителното заявление жалбоподателят счита, че предаването на лични данни е необходимо, основавайки се на правото на достъп до информация и правото на свобода на изразяване. Той обяснява в какво се състои необходимостта от разкриване на поисканите документи, а именно да се направи репортаж за начина на разходване на обществените средства, за възможното отражение на частните интереси върху гласуването на депутатите и функционирането на механизмите за контрол. За целите на репортажа той посочва, че е необходимо да се знаят имената на съответните депутати, така че свободата на изразяване да бъде упражнена и тази информация да бъде предоставена на обществеността, чиито граждани и данъкоплатци има интерес от запознаване с нея. Според него разкриването на имената на депутатите с допълнително осигуряване би позволило да се избегне използването на техните гласове за въздействие върху схемата на допълнително осигуряване по начин, който да го облагодетелства в отличие от желанията на избирателите. Според жалбоподателя за обществеността няма друг начин да се запознае как депутатите използват своите публични правомощия по отношение на допълнителното осигуряване.

73 В обжалваното решение Парламентът приема принципно, че жалбоподателят не е доказал необходимостта от предаване на личните данни, основавайки се на два различни мотива за отхвърляне на представената обосновка. Първо, Парламентът установява, че в контекста на

свободата на информация и свободата на изразяване искането е оправдано с оглед на интереса на обществеността и на медиите към обществените разходи, част от които са финансовите предимства за депутатите. В това отношение той приема, че претендиращият обществен интерес е абстрактен и много общ, и ако той би представлявал валиден довод с оглед на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, той би позволил да се разкриват лични данни отвъд всякакви разумни граници и би довел до последици, които не зачитат правилата на Съюза относно защитата на личните данни. Второ, Парламентът приема, че жалбоподателят не е успял да установи връзката между преследваните от него цели и конкретните лични данни, чието предаване претендира, при което останали неясни причините, поради които счита предаването за необходимо. По-нататък той отбелязва, че за упражняването на обществен контрол не е необходимо, нито пропорционално да се искат имената на всички депутати, участващи в схемата на допълнително осигуряване, тъй като решенията относно тази схема се вземат от Бюрото, при което жалбоподателят е трябвало да посочи конкретна и специфична опасност от конфликт на интереси, за да докаже необходимостта от предаването.

– Доводи на страните

- 74 С първото си оплакване жалбоподателят твърди, че е обосновал необходимостта от предаване на личните данни с това, че става дума за данни от обществен интерес, които в качеството си на журналист той би могъл да предостави на европейските граждани, за да се запознаят с начина на разходване на обществените средства и с това доколко поведението на техните избрани представители и гласуването им по отношение на схемата на допълнително осигуряване е повлияно от техния финансов интерес. С второто си оплакване той счита, че е установил по изричен начин връзката между преследваната с искането му цел и необходимостта от разкриване на всичките поискани имена, което е единственият начин обществеността да търси отговорност от своите представители за свързаните с допълнителното осигуряване техни действия. Той не можел да бъде по-точен в своето искане по отношение на депутатите, които участват в Бюрото.
- 75 Според Република Финландия, Кралство Швеция и ЕНОЗД разкриването на поисканите данни е оправдано най-напред от общия обществен интерес от прозрачност, който следва да позволи представянето пред обществеността по интересен начин на свързани с допълнителното осигуряване обстоятелства, каквото е гласуването на депутатите, и да предостави възможност те да бъдат разпитани или изслушани; разкриването е оправдано и от обстоятелството, че нужният праг за установяване на необходимостта от предаване на личните данни трябва да бъде понижен, когато следва да бъде тълкувано изключението от правото на достъп по член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001; и накрая то е оправдано от обстоятелството, че е възможно да има необходимост по смисъла на този член, основана на изведени от обществения интерес доводи, какъвто е конкретната и ясна претенция на жалбоподателя в искането му за предоставяне на достъп.
- 76 Основното твърдение на Парламента е, че жалбоподателят не се е съобразил с императивното изискване за пропорционалност, следващо от съдебната практика на Съюза, за да докаже необходимостта от предаване на разглежданите лични данни. Той припомня, че това тълкуване на понятието за необходимост е в съответствие с член 15 ДЕС и с Регламент № 1049/2001. Такъв е случаят още повече когато, както е в разглеждания казус, целта на искането за предаване на лични данни е те да бъдат предоставени на обществеността, което представлява максимална намеса в правото на защита на тези данни. Според Парламента Регламент № 45/2001 няма за цел да допусне разкриване *erga omnes*, а да допусне разкриването на лични данни само пред конкретни адресати. Освен това според него до приемането на обжалваното решение жалбоподателят не е изложил довод, който обективно да подкрепи твърдението за

наличен обществен интерес, в частност във връзка със съществуващо понастоящем обществено обсъждане на допълнителното осигуряване или във връзка с укоримо поведение на депутат, както е предвидено в решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе (EU:T:2011:688).

– Преценка на Общия съд

- 77 Както бе установено в точка 59 по-горе, спазването на изискването за необходимост по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, което следва да се тълкува ограничително, предполага да се докаже, че предаването на лични данни е най-подходящата мярка сред останалите възможни мерки за постигане на преследваната от заявителя цел и че тя е пропорционална на тази цел. В случая следва да се даде общ отговор на двете оплаквания, с които се твърди, че предаването на разглежданите данни е най-подходящата мярка за постигане на преследваните цели.
- 78 Сред целите, във връзка с които жалбоподателят твърди в своето потвърдително заявление, че е необходимо Парламентът да предостави разглежданите лични данни, следва да се направи разграничение между, от една страна, обществения контрол над начина, по който обществените средства се разходват чрез въвеждането на право на получаване на информация, и от друга страна, възможното въздействие на интересите на депутатите върху начина им на гласуване по отношение на допълнителното осигуряване, тоест следва да се установят възможните конфликти на интереси у депутатите.
- 79 На първо място жалбоподателят твърди, че желае да изложи данните за допълнителното осигуряване чрез статии в пресата и телевизионни репортажи, за да позволи на обществеността да вземе участие в правомерно обсъждане относно допълнителното осигуряване, изтъквайки на преден план своята дейност като журналист в рамките на демократичното общество.
- 80 В това отношение жалбоподателят отбелязва в съдебното заседание, че необходимият характер на предаването на лични данни следва да се преценява с оглед на член 9 от Директива 95/46, който предвижда специфични правила при обработването с журналистически цели на такива данни, тъй като член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 препраща без други уточнения към законодателството на Съюза относно защитата на личните данни. Но съгласно член 76, буква г) във връзка с член 84, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд исковата молба или жалбата трябва да указва предмета на спора и да съдържа кратко изложение на посочените основания, а въвеждането на нови основания в хода на производството не се допуска, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството (решение от 21 октомври 2010 г., Umbach/Комисия, T-474/08, EU:T:2010:443, т. 60), или пък новото основание трябва да представлява допълване на основание, изтъкнато преди това изрично или имплицитно в исковата молба или жалбата, и да се намира в тясна връзка с последното (вж. решение от 29 ноември 2012 г., Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ, T-590/10, EU:T:2012:635, т. 24 и цитираната съдебна практика). Разглежданият случай не е такъв и този късно представен довод следва да бъде отхвърлен като недопустим.
- 81 Тъй като в своето потвърдително заявление жалбоподателят се основава на правото на получаване на информация и на правото на свободно изразяване, за да обоснове необходимостта от предоставяне на разглежданите лични данни, следва да се посочи, че това не е достатъчно, за да докаже, че предоставянето на имената на депутатите с допълнително осигуряване е най-подходящата мярка сред другите възможни за постигането на неговата цел и че тя е пропорционална по отношение на тази цел.
- 82 Чрез своите доводи жалбоподателят действително определя ясно целите, които преследва и доводите, поради които счита предаването на данните за необходимо — по същество, за да може да направи репортаж относно допълнителното осигуряване, така че европейската

общественост да може да се запознае с неговото функциониране и да упражни контрол над депутатите, които го представляват. С това обаче той не е посочил с какво именно предаването на имената на депутатите с допълнително осигуряване представлява най-подходящата мярка за постигане на поставените от него цел, за разлика от изискването в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, съгласно неговото тълкуване, направено в решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе (EU:T:2011:688, т. 30 и 34).

- 83 Всъщност в потвърдителното заявление жалбоподателят се ограничава с твърдението, че мерките, които са насочени към осъществяването на обществен контрол над разходването на публични средства в рамките на схемата на допълнително осигуряване, какъвто контрол е бюджетната процедура по освобождаване от отговорност, не защитават посочените от него основни права, а именно правото на получаване на информация и на уведомяване на обществеността за събраните данни, поради което те не могат да бъдат основание за неразкриването на разглежданите данни. Следва да се приеме, че тези обстоятелства не позволяват да се определи с какво предоставянето на имената на депутатите с допълнително осигуряване представлява най-подходящата мярка за постигането на преследваната от жалбоподателя цел, нито с какво то е пропорционално спрямо тази цел. Само твърдението, че това предоставяне би защитило най-добре основните права, не може да се счита за резултат от анализ, дори и най-ограничен, на последиците и въздействието от различните мерки, които биха могли да се вземат, за да се постигнат целите на жалбоподателя.
- 84 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че вече има обществено обсъждане на допълнителното осигуряване предвид споровете, които са свързани с неговото учредяване и финансиране, или пък, че дори да няма такова обсъждане, предоставянето на имената на депутатите било необходимо, за да се поощри неговото възникване, то жалбоподателят се позовава само на доводи, които се отнасят до преследваната с искането му за достъп до документите цел. Тези доводи не позволяват да се установи каква е за него необходимостта от получаването на разглежданите данни, доколкото от тях не следва наличието на връзка с подходящия и пропорционален характер на претендираната мярка, както това се изисква от съдебната практика на Съюза (вж. в този смисъл решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 34). Освен това съществуването на обсъждане относно допълнителното осигуряване, и по-конкретно на неговия изгоден за депутатите характер във вреда на обществените финанси, както и различните фактически обстоятелства, посочени от жалбоподателя, целят да се докаже, че той вече разполага с точна информация за правилата и функционирането на схемата на допълнително осигуряване, които му позволяват да започне или разгърне набелязаното от него обществено обсъждане относно доброто управление на тази схема и произтичащите от нея финансови рискове за бюджета на Съюза. Освен че липсват доказателства за необходимостта от предоставяне на разглежданите лични данни, следва да се посочи, че тези различни обстоятелства, представени от самия жалбоподател, не са в полза на становището, че е необходимо да се разгласят имената на участващите в схемата на допълнително осигуряване депутати, за да бъдат заклеймени произтичащите от това предполагаеми отрицателни за обществените средства последици.
- 85 По-нататък, същият извод следва да се направи и по отношение на практиката на Европейския съд по правата на човека, който приел, че в едно демократично общество не е необходимо да се отказва правото на достъп до лични данни на избрано длъжностно лице, тъй като журналистите имат право да получават и да съобщават данни от обществен интерес. Подобна констатация всъщност не позволява изобщо да се определи дали поисканата от жалбоподателя мярка е най-подходящата за постигане на преследваната от него цел и дали е пропорционална на тази цел.
- 86 Накрая, за извода в точка 82 по-горе са без значение доводите, че жалбоподателят изрично е обвързал преследваната с неговото искане цел и необходимостта от разкриване на всички поискани имена и че не е трябвало да уточнява искането си, по-специално по отношение на

участващите в Бюрото депутати, тъй като член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 допускат възможността за частично разкриване. Никой от тези доводи не доказва необходимостта от предаване на имената на участващите в схемата на допълнително осигуряване депутати, каквото е изискването на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001.

- 87 По-нататък следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателя за необходимостта от разкриване на имената на участващите в схемата на допълнително осигуряване депутати с оглед на целта да се информира обществеността и да се стимулира участието в обсъждането на правомерността на тази схема, поради което не били спазени членове 11 и 42 от Хартата на основните права, които респективно се отнасят до свободата на изразяване и до правото на достъп до документите на институциите и органите на Съюза.
- 88 На второ място, жалбоподателят счита, че предаването на разглежданите лични данни е необходимо, за да се определи дали гласуването на депутатите по отношение на допълнителното осигуряване е повлияно от техните финансови интереси, тъй като разкриването на всички имена на депутати с допълнителното осигуряване бил единственият начин за обществеността да потърси отговорност от своите представители за свързаните с допълнителното осигуряване техни действия.
- 89 Доводите на жалбоподателя в неговото потвърдително заявление и в писмените му изявления по делото се основават на необходимостта от текущо информиране относно възможните конфликти на интереси на депутатите.
- 90 Първо, следва да се посочи твърдението на Парламента, в отговор на поставен му в съдебното заседание въпрос, че разкриването на конфликти на интереси не може да се разглежда от правна гледна точка като правомерна цел на обработката на лични данни по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 45/2001, с което той повтаря вече изложен в писмената му защита довод, необвързан тогава с тази разпоредба. Следва обаче да се посочи, че в обжалваното решение Парламентът не твърди, че предоставянето на имената на депутати с допълнителното осигуряване би било обработване на данни, което е несъвместимо с правомерните цели, с оглед на които те са били събрани. Следователно този довод трябва при всички случаи да се отхвърли като фактически необоснован, тъй като обжалваното решение изобщо не е мотивирано с подобно твърдение.
- 91 Второ, член 3, параграф 1 от Кодекса за поведение на членовете на Европейския парламент по отношение на икономическите интереси и конфликтите на интереси предвижда:
- „Конфликт на интереси е налице, когато [депутат] има личен интерес, който би могъл неправомерно да повлияе на изпълнението на неговите функции като [депутат]. Конфликт на интереси не е налице, когато [депутат] извлича полза поради принадлежността си към населението като цяло или към голяма категория лица“.
- 92 Може да се отбележи също така, че за Съвета на Европа конфликт на интереси възниква, когато обществен служител има личен интерес, който може да повлияе или изглежда може да повлияе на безпристрастното и обективно упражняване на официалните му функции, който личен интерес обхваща всякакви ползи за него лично или за семейството му, за роднини, приятели или близки, или за лица или организации, с които той е имал делови или политически отношения, както и всякакви финансови или гражданскоправни задължения, чрез които общественият служител е обвързан (вж. член 13 от Препоръка R(2000) 10 на Комитета на министрите на Съвета на Европа към държавите членки относно кодексите за поведение на обществените служители, приета на 11 май 2000 г.).

- 93 Следователно в случаите с избран представител конфликтът на интереси предполага, както отбелязва жалбоподателят, по повод на гласуване по конкретен въпрос поведението на избрания представител да може да се влияе от неговия личен интерес. В дадения случай възможният конфликт на интереси се състои в това, че депутатите могат чрез гласуването си да изменят допълнителното осигуряване или да изразят становище по него по начин, който да благоприятства техните интереси в качеството им на ползватели на схемата на допълнително осигуряване.
- 94 За да се изнесат най-вече обаче възможните конфликти на интереси на депутатите при произнасянето им по допълнителното осигуряване, е необходимо да се знаят имената на тези от тях, които участват в схемата на допълнително осигуряване, без при това наличието на разглеждания конфликт на интереси да е присъщ на функцията на депутат в избрано събрание, както твърди Парламентът, и това да влияе върху преценката за необходимостта от предаване на личните данни. Само по себе си това наличие изобщо не доказва, че претендираното предаване няма да е необходимо. Подобно предаване следователно е единствената мярка, която позволява да се постигне преследваната от жалбоподателя цел, доколкото никоя друга мярка не е в състояние да осигури идентифицирането на депутатите с възможни конфликти на интереси. Следователно трябва да се приеме, че с оглед на прилагането на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 предаването на имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, е най-подходящата мярка и тя е пропорционална, за да се определи дали интересите на депутатите в допълнителното осигуряване могат да повлияят на техния начин на гласуване (вж. в този смисъл решение Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30 и 34).
- 95 При все това засега следва да се отбележи, че в разглеждания случай, при който възможният конфликт на интереси е свързан с начина на гласуване на депутатите, единствено разкриването на идентичността на тези от тях, които имат допълнително осигуряване, не може само по себе си да изнесе конфликта най-вече. Необходимо е също така да се определи кои от депутатите е трябвало във връзка с дадено гласуване да се произнесат по допълнителното осигуряване, като Парламентът твърди, че само депутатите, които участват в схемата на допълнително осигуряване и са членове на Бюрото — представляващ според него органът, който определя условията за управление на тази схема — могат да се окажат в положение на възможен конфликт на интереси.
- 96 В потвърдителното заявление обаче жалбоподателят не се е позовавал само на гласуванията, вследствие на които са били внесени изменения в условията на управление на схемата, а се позовава на всички гласувания, при които Парламентът или някой от неговите органи са се произнесли по допълнителното осигуряване по един или друг начин. По този начин той обръща внимание на възможността частните интереси да имат въздействие върху начина на гласуване на депутатите, на възможността положението на депутатите да оказва влияние върху начина на използване на обществените средства в тяхна полза и на липсата на друг способ освен посочването на имената на депутатите с допълнително осигуряване, който да разкрие как избраните представители използват своите публични правомощия във връзка с допълнителното осигуряване.
- 97 В отговор на процесуално-организационното действие (вж. т. 23 по-горе) жалбоподателят представя на Общия съд актовете, които са приети след 1 октомври 2005 г. и с които според него пленарният състав на Парламента, комисията по бюджетен контрол на Парламента и Бюрото са направили изменения в схемата на допълнително осигуряване или са се произнесли по неговото управление. По отношение на пленарния състав на Парламента става дума за Решение 2008/497/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 24 април 2007 година относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2005 година, раздел I — Европейски парламент (ОВ L 187, 2008 г., стр. 1), за Решение 2009/185/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 22 април 2008 година относно

освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2006 година, раздел I — Европейски парламент (ОВ L 88, 2009 г., стр. 1), за Решение 2009/628/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 23 април 2009 година относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2007 година, раздел I — Европейски парламент (ОВ L 255, стр. 1) и за Решение 2012/544/ЕС, Евратом на Европейския парламент от 10 май 2012 година относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 година, раздел I — Европейски парламент (ОВ L 286, стр. 1). По отношение на комисията по бюджетен контрол става дума за Проект на доклад от 8 март 2007 година предвид изменения 1—21 относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Съюза за финансовата 2005 година, раздел I — Европейски парламент, за Информация по становището на комисията относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2006 година и за протокол от заседание на комисията относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2010 година. По отношение на Бюрото става дума за Решение от 30 ноември 2005 година относно управлението на схемата на допълнително осигуряване, за Решения от 19 май и от 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1), за Решение от 9 март 2009 година относно доброволния пенсионен фонд и за Решение от 1 април 2009 година относно доброволния пенсионен фонд.

- 98 Веднага следва да се остави настрана Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Парламента от 28 септември 2005 година за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент (ОВ L 262, стр. 1), тъй като то не влиза в приложното поле на искането на жалбоподателя за предоставяне на достъп до документи, което по-конкретно е насочено към списъка с имената на депутатите, участващи след септември 2005 г. в схемата на допълнително осигуряване. Същото се отнася и за Информация по становището на комисията по бюджетен контрол относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2006 година и за протокола от заседание на същата комисия относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2010 година, които препращат само косвено към решения или гласувания, неподлежащи на конкретно идентифициране.
- 99 По-нататък, с оглед на дадените от главните страни отговори на процесуално-организационното действие, следва да се посочи, че четирите решения на пленарния състав на Парламента, които са споменати в точка 97 по-горе и съдържат — всяко от тях — решение за освобождаване от отговорност на председателя на Парламента във връзка с изпълнението на бюджета, както и съдържащите се в една резолюция съображения, са били подложени на гласуване, отнасящо се до самите решения за освобождаване от отговорност и до резолюциите. На поставен в съдебното заседание въпрос Парламентът не бе в състояние да уточни дали за всяко от тези решения и резолюции гласовете са били подадени общо или поотделно за всеки от параграфите или предложенията за изменение на параграфи.
- 100 Следователно зададените на Парламента след съдебното заседание въпроси в писмен вид се отнасят по-специално до точното установяване на начина на гласуване по посочените по-горе четири решения за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета и по четирите придружаващи ги резолюции, които са били одобрени от пленарния състав.
- 101 От отговора на Парламента обаче става ясно, че ако всяко от четирите решения за освобождаване от отговорност, посочени в точка 97 по-горе, и всяка от придружаващите ги резолюции са били приети с общо гласуване от пленарния състав, гласуването по резолюциите, отнасящи се до освобождаването от отговорност за финансовата 2005 г., проведено на 24 април 2007 г., гласуването по освобождаването от отговорност за финансовата 2006 г., проведено на 22 април 2008 г., и гласуването по освобождаването от отговорност за финансовата 2010 г.,

проведено на 10 май 2012 г., са били — всяко от тях — предшествани от отделни гласувания по измененията и специфичните параграфи от проектите за резолюции. В резолюцията за освобождаване от отговорност за финансовата 2005 г. по отнасящите се до допълнителното осигуряване параграфи 74—84 от проекта за резолюция са проведени отделни гласувания, в хода на които депутатите са могли да се изкажат. В резолюцията за освобождаване от отговорност за финансовата 2006 г., отнасящите се до допълнителното осигуряване параграфи 70—73 са били приети по същия начин. Същото важи и за резолюцията, която се отнася до освобождаването от отговорност за финансовата 2010 г., и по-точно за параграфи 98 и 99 от проекта за резолюция, които са свързани с допълнителното осигуряване.

- 102 От изложеното следва, че всички депутати, участващи в пленарния състав, са имали право да се произнесат по допълнителното осигуряване на 24 април 2007 г., на 22 април 2008 г. и на 10 май 2012 г.
- 103 Следователно, за да позволи на жалбоподателя да постигне търсеното изнасяне най-вече на възможните конфликти на интереси на депутатите, Парламентът е трябвало да предаде имената на депутатите с допълнително осигуряване, които са участвали в пленарния състав на посочените в точка 102 по-горе дати и които са взели действително участие в проведените на тези дати гласувания, без да се ограничава само до имената на участвалите в поименните гласувания, организирани в съответствие с процедурата в член 180 от Процедурния правилник на Парламента, каквото впечатление следва от поясненията на жалбоподателя в подаденото на 2 февруари 2015 г. негово писмено становище, Възщност независимо от използваната процедура на гласуване във връзка с допълнителното осигуряване всички действително гласували депутати, имащи допълнително осигуряване, са могли да бъдат повлияни от свързания с това свой личен интерес (вж. т. 102 по-горе).
- 104 От изложеното по-горе следва, че не следва да се разглеждат точните условия на гласуването в комисията по бюджетен контрол и в Бюрото, тъй като техните членове участват и в пленарния състав.
- 105 Трето, според Парламента просто не е възможно да се установи дали при произнасянето им относно допълнителното осигуряване депутатите са били действително повлияни от собствените си финансови интереси или от някакъв друг правомерен довод, тъй като идентифицирането на участващите в схемата на допълнително осигуряване депутати не може да даде никаква информация за субективните мотиви при тяхното гласуване по допълнителното осигуряване.
- 106 Понятието за конфликт на интереси обаче не се отнася само до случаите, при които обществен служител има личен интерес, който може да повлияе реално на безпристрастното и обективно упражняване на официалните му функции — в случая това са функциите на избран представител в Парламента — но също и до случай, при който установеният интерес може да изглежда за обществеността, че влияе върху безпристрастното и обективно упражняване на официалните функции. Впрочем разкриването на възможни конфликти на интереси няма за цел само да разкрие случаи, при които общественият служител е упражнил своите функции, за да удовлетвори лични интереси, но също и да информира обществеността за тежестта над обществените служители опасност от конфликти на интереси, така че при упражняването на официалните си функции те да могат да действат безпристрастно, след като са декларирали, с оглед на обстоятелствата, в които са се оказали, наличието на свързан с тях възможен конфликт на интереси и след като са предприели или предложили мерки за разрешаване или избягване на този конфликт. Следователно доводът на Парламента е неоснователен и трябва да се отхвърли, тъй като впрочем субективните мотиви на упражненото от избран представител право на глас по естеството си не подлежат на проверка.

- 107 Четвърто, по същите съображения като изложените в точка 106 по-горе следва да се отхвърли доводът на Парламента, че жалбоподателят не е доказал наличието на обществено обсъждане относно възможните конфликти на интереси на депутатите във връзка с допълнителното осигуряване или относно поведението на даден депутат.
- 108 Пето, също от съображенията в точки 91—106 по-горе следва, че правилото, съгласно което Регламент № 45/2001, с оглед на тълкуването в решение Dennekamp/Парламент, точка 4 по-горе (EU:T:2011:688, т. 34 и 35), задължава лицето, искащо да му бъдат предадени на лични данни, да посочи точни обстоятелства, от които да се изведе необходимостта от това предаване, не може да доведе до следствията, които се предполагат от доводите на Парламента.
- 109 Най-напред, въпреки твърдението на Парламента, трябва да се приеме, че жалбоподателят е изложил основанията, с оглед на които е трябвало да бъде запознат с участието на депутатите в доброволното осигуряване, по-специално що се отнася до възможността по този начин да бъдат разкрити възможните конфликти на интереси, които са могли да повлияят на упражняваните от тях функции.
- 110 По-нататък, ако твърдението на Парламента се състои в това, че жалбоподателят е бил длъжен именно да посочи всички обстоятелства, които доказват наличието на конфликти на интереси, за да установи необходимостта от предаване, то следва да се констатира, че с оглед на изнасянето най-вече на възможните конфликти на интереси на депутатите при гласуването им относно допълнителното осигуряване жалбоподателят е могъл само да укаже обстоятелството, че те попадат в такава хипотеза поради двойственото им положение на депутати и на участващи в схемата на допълнително осигуряване. Всъщност понятието за конфликт на интереси се отнася до положението, при което установеният интерес може да изглежда за обществеността, че влияе върху безпристрастното и обективно упражняване на официалните функции (вж. т. 106 по-горе), поради което не е необходимо да се доказва липсата на безпристрастно упражняване на съответните функции. По-точно жалбоподателят не може да бъде упрекнат, че преди да поиска предаването на имената на съответните депутати, сам не е идентифицирал органа, който в рамките на Парламента е трябвало да се произнесе по допълнителното осигуряване, и следователно — групата от съответните депутати.
- 111 Тълкуването в противоположен смисъл би довело до това да се изисква от жалбоподателя, първо, да поиска достъп до документите, установяващи органите, в които е гласувано по отношение на допълнителното осигуряване, и с оглед на получения резултат да поиска, на следващо място достъп до документите, установяващи кои депутати са взели действително участие в гласуването по този въпрос, а след това и до документите, установяващи кои депутати участват в схемата на допълнително осигуряване. В Регламент № 1049/2001 няма разпоредби, които да задължават заявителя на достъп до документи, намиращи се на разположение в институция или орган на Съюза, да следва подобен подход, който не произтича и от прилагането на Регламент № 45/2001 по отношение на документите, съдържащи лични данни.
- 112 Шесто, според Парламента интересът, с оглед на който се иска предоставяне на имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, се основава единствено на преценката на журналиста, поискал достъп до документите — в случая на жалбоподателя — а не на обективни основания. По този начин Парламентът се опитва да омаловажи обстоятелството, че жалбоподателят се основава на наличието на възможни конфликти на интереси у депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, по повод на отнасящите се до тази схема гласувания, което не представлява субективна оценка по конкретен случай, а именно извод за наличието на опасност за безпристрастното и обективно упражняване на официалните функции на тези депутати.

113 Следователно, видно от точки 88—112 по-горе, Парламентът е допуснал грешка в преценката, като е приел, че жалбоподателят не е доказал необходимостта от предаване на имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, които в качеството си на членове на пленарния състав са взели действително участие в гласуванията относно допълнителното осигуряване, проведени на 24 април 2007 г., 22 април 2008 г. и 10 май 2012 г., като се има предвид преследваната цел за изнасяне наяве на възможните конфликти на интереси.

114 Разглеждането на жалбата обаче следва да продължи с анализ на доводите, отнасящи се до прилагането на изискуемото от член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 второ кумулативно условие за предаването на лични данни, а именно липсата на всякакво основание да се приеме, че предаването на имената на участващите в пленарния състав депутати, имащи допълнително осигуряване, които са участвали в гласуването по отношение на това осигуряване, може да засегне техните законни интереси.

По прилагането на условието на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 относно липсата на законен интерес от защитата на личния живот на депутатите

115 Втората част от основаниято се състои от три припокриващи се оплаквания. С първото оплакване жалбоподателят твърди, че депутатите нямат законен интерес от защитата на техния личен живот по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, тъй като излагат на значителна обществена проверка своето поведение. С второто оплакване той счита, че в обжалваното решение Парламентът не е обосновал обстоятелството, че разкриването на поисканите документи засяга законните интереси на депутатите. С третото оплакване той счита, че дори Парламентът да бе имал право да счита, че поисканата информация се отнася до въпроси от частен характер за депутатите, това не е достатъчно за тяхната защита в качеството на законни интереси по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, който изисква наличните интереси да бъдат претегляни.

116 Най-напред следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, след като се докаже необходимостта от предаване на личните данни, институцията или органът на Съюза, които са сезирани с искане за достъп до съдържащи такива данни документи, претеглят различните интереси на страните по случая и проверяват дали няма основание да се счита, че това предаване може да засегне законните интереси на съответните лица, съгласно изискването на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 78 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 30).

117 При съществуването на подобно изискване сезираната институция или орган на Съюза следва да откаже да предаде личните данни, ако установи, че има и най-малко основание да се счита, че предаването ще засегне законните интереси на съответните лица.

118 На първо място, всички доводи на жалбоподателя в полза на втората част от първото основание се основават на схващането, че поради обществения характер на функциите на депутатите и техния статут законните им интереси не биха имали право на същата степен на защита като тази за лицата, които не са обществени деятели. Сред интересите на депутатите следва да се разграничават интересите в областта на частната дейност, които трябва да бъдат защитени, от тези, които се отнасят до обществената дейност и чиято защита трябва да бъде по-слаба, когато се претеглят с интерес, свързан с предаването на лични данни.

119 Както признава Парламентът, направеното от жалбоподателя разграничение при обществените деятели между обществената и частната дейност, е подходящо за определяне на степента на защита на личните данни, на която те имат право при условията на Регламент № 45/2001, въпреки че този регламент не предвижда нищо подобно. Всъщност би било съвсем

неподходящо по същия начин да се извършва преценка на искането за предаване на лични данни независимо от личността на засегнатото лице. Общественият деятел прави избора да бъде изложен пред погледа на третите лица, в частност пред медиите, а чрез тях — пред по-голяма или по-малка публика, в зависимост от областта на неговата дейност, въпреки че подобен избор не означава изобщо, че не е възможно да бъдат засегнати неговите законни интереси с разрешение за предаване на отнасящи се до него лични данни. По този начин се счита, че общественият деятел вече е приел като цяло, че някои от отнасящите се до него лични данни следва да бъдат разкрити пред обществеността, и дори е призовал или спомогнал за това. Следователно тези обстоятелства следва да се имат предвид, за да се прецени опасността от засягане на законните интереси на обществените деятели във връзка с прилагането на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 и за да се претеглят тези интереси с необходимостта от предаване на поисканите лични данни.

- 120 В този контекст, за да бъде преценена в случая опасността от засягане на законните интереси на депутатите — част от които безспорно са някои аспекти от професионалната дейност, например възнаграждението — е необходимо да се вземе под внимание в частност връзката между мандата на депутатите и разглежданите лични данни, тоест имената на депутатите с допълнително осигуряване, които са участвали в гласуванията относно схемата за допълнително осигуряване. Възможност за участие в тази схема обаче имат само депутатите. По този начин мандатът на депутат в Парламента представлява първото и необходимо условие за ползването на допълнителна пенсия, която се генерира чрез схемата на допълнително осигуряване. Това е основната причина, поради която разглежданите лични данни са част от областта на обществена дейност на депутатите.
- 121 С оглед на особеността, че приложното поле на схемата на допълнително осигуряване е ограничено само до депутатите, обстоятелствата, че участието в схемата е факултативно и следва от доброволно присъединяване, а не е пряко следствие от мандата, или това, че допълнителната пенсия се получава след изтичането на мандата, което всъщност е присъщо и за всяка друга пенсия за осигурителен стаж и възраст, не са решаващи обстоятелства, въз основа на които разглежданите лични данни да могат да бъдат включени в областта на частна дейност на депутатите. Също така следва да се имат предвид не само връзката с мандата на депутата, но и всички предоставени от жалбоподателя данни, които не са оспорени от Парламента и дори са потвърдени от обстоятелства в преписката, по отношение на функционирането на схемата на допълнително осигуряване, тоест относно финансирането от страна на Парламента на две трети от изплатените вноски, попълването от Парламента на дефицитите по схемата и поемането от негова страна на задължение за обезщетяване на всички загуби, които би понесла схемата на допълнително осигуряване, с което според жалбоподателя се осигурява запазването на придобитите пенсионни права за депутатите, които участват в схемата. Става дума за обстоятелства, които потвърждават принадлежността на личните данни към областта на обществена дейност на депутатите, доколкото са проявление на значителното финансово и правно участие на Парламента в схемата на допълнително осигуряване.
- 122 Също така следва да се има предвид съдебната практика, съгласно която, от една страна, допълнителното осигуряване е част от законовите разпоредби, целящи в общ интерес да осигурят финансовата независимост на депутатите, а от друга страна, решенията, които са приети във връзка с това от компетентните органи на Парламента, следва да се считат за вътрешни организационни мерки, предназначени да осигурят неговото добро функциониране, които са част от предоставени му властнически правомощия с оглед на осъществяването на възложените му задачи, при което произтичащите от схемата на допълнително осигуряване права и задължения спадат към публичното право (вж. в този смисъл решенията Purvis/Парламент, т. 26 по-горе, EU:T:2011:600, т. 60 и 61, и от 13 март 2013 г., Inglewood и др./Парламент, T-229/11 и T-276/11, Сб., EU:T:2013:127, т. 61).

- 123 Що се отнася до довода на Парламента, че вноските по схемата на допълнително осигуряване се отнасят до частното финансово положение на депутатите, той следва да се отхвърли, предвид сближението, което може да се установи между финансовите елементи на схемата, част от която са вноските, и областта на обществена дейност на депутатите. Това съждение е валидно и по отношение на довода на Парламента, че следва да се прави разлика между начина на гласуване на депутатите, който е винаги част от областта на обществена дейност, и участието им в схемата на допълнително осигуряване, което според него спада към областта на тяхната частна дейност. Освен това предаването на имената на депутатите, които участват в схемата на допълнително осигуряване, позволява да се установи само факта на тяхното участие, без да се разкриват данните за финансовото им положение и по-специално за тяхното имущество, спестявания или видовете инвестиции, които са направени с вноските по схемата.
- 124 Следователно с оглед на изложеното трябва да се приеме, че при претеглянето на наличните интереси законните интереси на депутатите, които участват в схемата на допълнително осигуряване, спадат към областта на тяхната обществена дейност и следва да са предмет на по-слаба защита, отколкото е защитата, с която биха се ползвали в съответствие с логиката на Регламент № 45/2001 интересите, спадащи към областта на тяхната частна дейност.
- 125 На второ място, следва да се припомни, че дори в този контекст личните данни се предават само ако няма никакво основание да се счита, че това предаване може да засегне законните интереси на съответните лица. Въпреки това по-слабата защита на имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, има като последица придаването на тежест на интересите, които се представляват от преследваната с предаването цел.
- 126 Според твърдението на жалбоподателя изнасянето наяве на възможните конфликти на интереси на депутатите, което е целта на предаването на поисканите данни, позволява да се осигури по-добър контрол върху дейността на депутатите и върху функционирането на институцията на Съюза, която представлява народите на държавите членки, и допринася за подобряване на прозрачността на нейната дейност. Противно на изложеното в съдебното заседание твърдение на Парламента, подобни интереси биха могли правомерно да се вземат под внимание при претеглянето, което следва да се осъществи в изпълнение на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 (вж. т. 61—63 по-горе). Поради това, предвид значението на посочените интереси, които целят осигуряване на доброто функциониране на Съюза чрез затвърждаване на доверието към институциите, на което гражданите имат право, следва да се приеме, че предаването на разглежданите лични данни не би могло да засегне законните интереси на депутатите с допълнително осигуряване, както те са отграничени в точки 120 и 121 по-горе.
- 127 По този начин претеглянето на наличните интереси е трябвало да доведе до одобрение на предаването на имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, които са участвали и в гласуването относно тази схема, при което Парламентът не би имал основание да твърди, че съществува правнообвързваща презумпция в полза на законните интереси на лицата, свързани с подлежащите на предаване лични данни. Текстът на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 изобщо не предвижда подобна презумпция, тъй като преценката на искането на жалбоподател за предаване на лични данни предполага да се претеглят наличните интереси, след като заявителят докаже необходимост от предаването на тези данни (вж. в този смисъл, решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 79 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 34), което е условие, подлежащо на ограничително тълкуване и задължаващо заявителя да изложи правомерни и изрични мотиви за твърдяната от него необходимост. Освен това Парламентът се позовава неправилно на Регламент № 1049/2001, за да обоснове наличието на подобна презумпция, посочвайки, че той допуска отклонения от правото на прозрачност. Макар Регламент № 1049/2001 действително да предвижда изключение от правото на достъп до документи в хипотезата, при която с разкриването биха могли да се засегнат частният живот или личната неприкосновеност на

лицето, с което се осигурява приложимостта на Регламент № 45/2001, това съвсем няма за последица създаването на презумпция в полза на законните интереси на лицата, чиито лични данни са защитени от този регламент.

- 128 Сред другите доводи на Парламента несъстоятелно е оспорването на пропорционалния характер на претендираните от жалбоподателя мерки. С него Парламентът отхвърля необходимостта имената на депутатите с допълнително осигуряване да бъдат предадени, за да се постигнат преследваните от жалбоподателя цели, а не да бъдат претеглени наличните интереси.
- 129 Други доводи на Парламента следва да се отхвърлят като неоснователни. Такова е твърдението му, че ако бъде прието виждането на жалбоподателя, депутатите не биха имали повече право на зачитане на личния им живот и предаването на лични данни би компрометирало независимостта на техния мандат. Сериозни обстоятелства в полза на подобно твърдение не са налице, но следва да бъде подчертан ограниченият характер на данните, за които става дума в разглеждания случай на предаване на данни, при което не става ясно по какъв начин би могла да се компрометира независимостта на мандата на депутатите, щом участието им в схемата на допълнително осигуряване е всеобщо известно. Същото се отнася и до довода, че депутатите можели да понесат критики от обществеността във връзка с предполагаем конфликт на интереси. Тъй като подобен конфликт би бил присъщ на функцията на депутат в Парламента, възможните критики без друго и сега могат да бъдат отправени от всеки един в рамките на обществеността, който познава свързаната със схемата на допълнително осигуряване проблематика, дори без да е конкретно информиран за името на депутата, за който евентуално може да възникне такъв конфликт на интереси. Впрочем следва да се посочи, че жалбоподателят счита себе си за представител на тази критика чрез образуваните от него писмени процедури.
- 130 Следователно следва да се констатира, че Парламентът е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че предаването на имената на депутатите с допълнително осигуряване, които са участвали в гласуването по отношение на това осигуряване, би засегнало техните законни интереси.
- 131 Разглеждането на жалбата трябва да продължи, тъй като допуснатата от Парламента грешка в преценката при прилагането на двете кумулативни условия на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 се отнася само до депутатите от пленарния състав, които са участвали в гласуванията относно допълнителното осигуряване на 24 април 2007 г., 22 април 2008 г. и 10 май 2012 г., а не до депутатите, които тогава са се въздържали, и тези, които не са били встъпили в длъжност или вече са били с прекратени правомощия, по-специално тъй като мандатът им е приключил по-рано, което включва и тези, които са предявили своите пенсионни права.

По второто правно основание, изведено от липса на мотиви

- 132 По същество жалбоподателят твърди, че изводът от обжалваното решение, че задължението за защита на личния живот по отношение на личните данни има предимство пред задължението за прозрачност, е опорочен, тъй като не е мотивиран. Парламентът не обяснил по какъв начин разкриването на поисканите документи би могло конкретно и действително да засегне личния живот на депутатите, чиито имена са посочени в тези документи.
- 133 Следва да се припомни, че когато съответната институция реши да откаже достъп до документ, чието предоставяне е било поискано, тя по принцип трябва да обясни по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тази институция се позовава (решения Швеция/MyTravel и Комисия, т. 35 по-горе, EU:C:2011:496, т. 76 и от 28 март 2012 г., Egan и

- Hackett/Парламент, T-190/10, EU:T:2012:165, т. 90). Следователно подобно изключение не би могло да се състои само в обикновеното твърдение, че достъпът до някои документи може да засегне личния живот по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 (решение Egan и Hackett/Парламент, посочено по-горе, EU:T:2012:165, т. 90).
- 134 Следва също така да се припомни, че когато дадено искане се основава на Регламент № 1049/2001 и цели получаването на достъп до документи с лични данни, разпоредбите на Регламент № 45/2001, включително член 8 от него, са напълно приложими (решения Комисия/Bavarian Lager, т. 4 по-горе, EU:C:2010:378, т. 63 и Dennekamp/Парламент, т. 4 по-горе, EU:T:2011:688, т. 26).
- 135 Следователно, когато, както е в дадения случай, член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 следва да се приложи по отношение на искане за достъп до документи, разглеждането на конкретното и действително засягане на интереса, защитен от изключението в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, не може да бъде отделено от преценката на риска от засягане на законните интереси на лицето, засегнато от предаването на личните данни, тъй като законните интереси по член 8, буква б) се припокриват с личния живот и личната неприкосновеност на лицето, за което се отнася последната разпоредба, които биха могли да бъдат засегнати от предаването на подобни данни чрез разкриване пред обществеността на определени негови аспекти.
- 136 Всъщност съгласно съдебната практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаването на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, Сб., EU:C:2007:75, т. 80 и цитираната съдебна практика).
- 137 Според жалбоподателя обжалваното решение не е мотивирано в частта относно начина, по който разкриването на поисканите документи би могло да засегне конкретно и действително личния живот на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване.
- 138 Парламентът твърди в обжалваното решение, че предаването на разглежданите лични данни не би било пропорционално предвид тежестта на законните интереси на съответните лица. Според него обхватът на законните интереси на депутатите наистина е по-малък от този на интересите на частните лица без обществен ангажимент, но въпреки това предвидените в Регламент № 45/2001 механизми на защита били приложими в случая и депутатите имали законен интерес разглежданите данни да не бъдат разкривани, той като те са част от областта на частната им дейност, поради което представляват защитим законен интерес като данни, свързани с тяхното лично финансово положение. Според Парламента произтичащите от него пенсионни вноски и пенсионни права са при всички положения частни въпроси, без да има значение връзката с мандата на депутат или начина на финансиране на схемата на допълнително осигуряване. По-нататък Парламентът посочва, че в противен случай виждането на жалбоподателя би трябвало да се приложи спрямо целия персонал в публичната администрация. Той потвърждава становището си, че разглежданото предаване на данни, което се основава на общия интерес на медиите и на обществеността от личното финансово положение на депутатите, не е пропорционално, освен ако не се приеме, че медиите и обществеността имат достъп до всички

лични данни на депутатите и дори на обществените длъжностни лица, което включва и обществените разходи. Той оспорва становището на жалбоподателя, че разкриването на поисканите документи е по-подходящо от мерките, насочени към предоставянето на обществен контрол над обществените разходи. В заключение той посочва с оглед на тези обстоятелства, че законните интереси на депутатите би следвало да надделеят над предполагаемата необходимост от предаване на разглежданите данни.

- 139 От обжалваното решение следва, че опасността от засягане на законните интереси на депутатите и следователно на техния личен живот се крие в обстоятелството, че тъй като са част от тяхната частна дейност, разглежданите лични данни представляват защитим законен интерес, поради това че се отнасят до личното им финансово положение, след като произтичащите от него пенсионни вноски и пенсионни права са от частен характер. Изложените в точка 138 по-горе други оценки на Парламента във връзка с претеглянето на наличните интереси не се отнасят до преценката на опасността от засягане на законните интереси или на личния живот на депутатите.
- 140 Разглеждането обаче на конкретния и действителен характер на засягането на интереса, който е защитен от изключението по член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, се покрива с преценката на опасността от засягане на законните интереси на съответното лице по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, поради което следва да се посочи, че Парламентът е направил тази последна преценка, подчертавайки, че разглежданите лични данни са част от частната дейност на депутатите, спрямо които се прилага по-високо равнище на защита в изпълнение на този регламент, с оглед на което те следвало да бъдат защитени в качеството на законни интереси. Той отбелязва, че вноските в пенсионен фонд и произтичащите от това пенсионни права са частни въпроси, независимо от разглежданата схема и от начина на нейното финансиране, че произтичащата от схемата пенсия за осигурителен стаж и възраст се получава след края на мандата и че депутатите трябвало да правят значителни частни парични вноски, които той не им възстановява.
- 141 Действително разсъждението на Парламента в обжалваното решение е относително кратко, но позволява на адресата на решението и на Общия съд да разберат мотивите, поради които той е приел, че има опасност от засягане на законните интереси на депутатите, ако се разреши предаването на разглежданите лични данни. Тъй като подобна преценка по необходимост обхваща преценка на опасността от конкретно и действително засягане на личния живот и неприкосновеността на депутатите, то слабо развитата аргументация на жалбоподателя следва съответно да бъде отхвърлена.
- 142 Следователно второто основание на жалбата следва да бъде отхвърлено.
- 143 От всичко изложено по-горе следва, че жалбата е безпредметна, доколкото с нея се иска получаването на достъп до имената на 65 депутати, участващи в схемата на допълнително осигуряване, които са жалбоподатели по делата, по които са постановени определения *Albertini* и др. и *Donnelly/Парламент*, точка 25 по-горе (EU:T:2010:519) и решение *Purvis/Парламент*, точка 26 по-горе (EU:T:2011:600), че обжалваното решение трябва да бъде отменено, тъй като Парламентът е отказал да предостави достъп до имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително осигуряване, които като членове на пленарния състав са взели действително участие при гласуванията относно допълнителното осигуряване, проведени на 24 април 2007 г., 22 април 2008 г. и 10 май 2012 г., и че жалбата трябва да бъде отхвърлена в останалата ѝ част.

По съдебните разноси

- 144 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник всяка страна, загубила делото, се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено искане в този смисъл. По смисъла на параграфи 2 и 3 от същия член обаче Общият съд може да разпредели съдебните разноси или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноси, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.
- 145 Тъй като Парламентът е загубил делото в основната част, той следва да бъде осъден да заплати собствените си съдебни разноси, както и три четвърти от тези на жалбоподателя. Последният понася една четвърт от направените от него съдебни разноси.
- 146 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите и държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноси. Поради това ЕНОЗД, Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноси.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

- 1) Липсва основание за произнасяне по искането за отмяна на Решение А(2012) 13180 на Парламента от 11 декември 2012 година, с което на г-н Gert-Jan Dennekamp се отказва да се предостави достъп до документи относно участието на членове на Парламента във фонд за допълнително пенсионно осигуряване, доколкото с него се иска получаването на достъп до имената на 65 депутати от Парламента, които са жалбоподатели по делата, по които са постановени определения от 15 декември 2010 г., Albertini и др. и Donnelly/Парламент (T-219/09 и T-326/09, Сб., EU:T:2010:519) и решение от 18 октомври 2011 г., Purvis/Парламент (T-439/09, Сб., EU:T:2011:600).
- 2) Отменя Решение А(2012) 13180, доколкото с него се отказва предоставянето на достъп до имената на депутатите, участващи в схемата на допълнително пенсионно осигуряване на Парламента, които като членове на пленарния състав на Парламента са взели действително участие при гласуванията относно схемата на допълнително пенсионно осигуряване, проведени на 24 април 2007 г., 22 април 2008 г. и 10 май 2012 г.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Парламентът понася направените от него съдебни разноси, както и три четвърти от тези, които са направени от г-н Dennekamp.
- 5) Г-н Dennekamp понася една четвърт от направените от него съдебни разноси.
- 6) Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноси.

Dittrich

Szwarcz

Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 юли 2015 година.

Подписи